

værfter m. v. For at lette Afgangen til det nuværende Havnebasin borttages endelig bettes nordre Mole indtil Knækket i samme, udenfor hvilket den forsynes med et nyt Hoved, og samtidig dermed forlænges den nuværende søndre Mole ca. 120 Fod for at kunne afgive fornøden Dækning for Anlægspladsen i det gamle Basin.

I Forbindelse med Anlægget af Havnen foreslaar Kommissionen forskellige Foranstaltninger udenfor, nemlig Afgravning af nogle Puffer og Rev dels af Hensyn til Isbristen, dels til Vættelse for Besejlingen, og i sidstnævnte Niemed endvidere Anbringelsen af et Fyr med Indretning til Lybsignaler paa det saakaldte „Marens Rev“. Omkostningerne ved Anlægget, heri indbefattet Anbringelsen af de fornødne Skinnespor og af Hovedveie paa Havnens Landareal samt den foreslaaede Afgravning af Puffer og Rev, men uden Fyret paa „Marens Rev“, ville ifølge Overflaget beløbe sig til 4,600,000 Kroner.

I en over Kommissionsbetænkningen afgiven Erklæring, har Vandbygningsdirektøren tiltraadt Kommissionens ovenangivne Indstilling, idet han har bemærket, at den foreslaaede Havn vil kunne anløbes ved alle Vindretninger, hvormed den kan søges, og at den med Sikkerhed vil kunne optage Skibe af indtil 20 Fods Dybtgaaende, det vil sige, maaske med en sjælden Undtagelse, ethvert Handelskib, som besøger Rattegattet. Den vil altsaa som Stoppeplads og ligeledes som Reparations- og Forfyningsplads for Skibe opfylde enhver rimelig Fordring. Om end en hensigtsmæssig Havn ved Græsholmen vilde have nogle Fortrin paa Grund af den lidt mere fremstuede Belliggenhed, saa ere disse næsten forsvindende i Sammenligning med Forstjellen i Omkostninger. Paa den anden Side frembyder et Havneanlæg ved Frederikshavn den Fordel fremfor et Anlæg ved Græsholmen, at det i Lykning og Taage vil være lettere at søge end dette. Ogsaa forsaavidt det paatænkte Havneanlæg skal tjene Handelskomfæringens Interesser, maa Frederikshavns Havn anses for det gunstigste Punkt i det nordlige Rattegat, navnlig da Frederikshavn er Endepunkt for den jydste Længdebane saavelsom for Chauvseer og mindre Landeveie i forskellige Retninger. Endvidere er det en Fordel, at her findes en By. Forsaavidt der har været indvendt mod et større Havneanlæg ved Frederikshavn, at det vil være stærkt udsat for Tilfaning, da lader det sig vel ikke benægte, at de stedfindende Strømninger flytte Sandet i Farvandet foran Havnen, thi dette sker overalt, hvor der er Strøm og Sandbund. Men saavel Kommissionen som Vandbygningsdirektøren ere enige i, at Tilfandingen ikke vil kunne være til nogen væsentlig Ulempe.

Til den saaledes fra Kommissionen fremkomne og af Vandbygningsdirektøren anbefalede Indstilling har man troet at maatte slutte sig, og man maa derfor finde det rigtigt, at der strides til Sværkættelsen af den af Kommissionen anbefalede Udvidelse af Frederikshavns Havn. Det projekterede Arbejde vil imidlertid ikke kunne bringes til Fuldførelse i kortere Tidrum end hentmod en halv Snes Aar, idet navnlig Tilveiebringelsen af det fornødne Kvantum Stenmaterialier — efter Forlaget ca. 51,500 Kubikfavn store Sten foruden Singel — ikke vil kunne paaregnes at kunne finde Sted i et kortere Tidrum. Selv under Hensyn til de usædvanlig gunstige Vetingelser, som ere tilfæde ved Frederikshavn for Tilveiebringelsen af Sten, vil der næppe kunne fremstafes mere end ca. 5,000 Kubikfavn aarlig. Man har derfor ment i de to første Aar efter Arbejdet Paabegyndelse kun at kunne naa at faa fuldført de Værker, som skulle begrænde den nye Indrehamn mod Syd og Vest, og endvidere den ovennævnte Dæmning af 1,800 Fods Længde, der tænkes bragt over det lave Vand fra Krugholmen, og som skal danne den ydre Begrændsning for den paatænkte Opfyldning bag Indrehamn. Foruden den forannævnte Løvmole af 1,200 Fods Længde, der skal adskille Forhavnen fra Indrehamn, tænkes altsaa den Del udført af den nye nordre (østre) Mole, som fra Kystlinien gaar ud i Niveau med den nordre Ende af bemeldte Løvmole, nemlig foruden en Veidæmning paa Kysten op til Byens Hovedgade, den oftnævnte Dæmning af 1,800 Fods Længde, forsynet med Stenbækløbning paa Ydersiden, og den sig dertil sluttende Molestrækning langs Indrehavns østlige Side. Disse Værker ville give saamegen Dækning udfør den nuværende Havn, at det kan tilfødes at foretage den paatænkte Forandring ved de nuværende Moler, og at anbringe de nye Molehoeber, hvormed disse skulle forsynes. Vel vil der blive nogen Uro i det nuværende Havnebasin efter den nævnte Forandring af dets Moler, forinden den nye Forhavns Moler ere førte helt ud, men Bankefligheden ved Havnens Besejling med lange Skibe vil i betydelig Grad være forringet allerede efter de saaledes paaregnede Arbejders Udførelse, og at dette snarest muligt kan naas, opveier langt de Ulemper, som ville hidføres ved den Uro, der vil indtræde i Havnebasinet, indtil Forhavns Moler ere fuldførte. Ved Uddybning bag Løvmolen vil man derhos kunne opnaa brugbar Liggeplads for nogle Skibe, og man vil saaledes mindre føle Savnet af de gode Liggepladse, som nu findes i den ydre Del af Havnebasinet. Ogsaa Hensynet til under Bygningen af Havneværkerne saavidt muligt at undgaa Tilfætninger i den Del af Farvandet, som skal indtages til Havnen, leder til at følge en Plan for Arbejdet Fremme som den angivne. Løvmolen vil komme til at ligge omtrent paralel med Strømretningen, og vil derfor kunne udføres særskilt, uden at det vil give Anledning til Tilfætninger af Bedynding.